

602. Visst skall du minnas

När sko-ga-na sa-sa och bär-kan bru-sa

Refång:

Visst skall du minnas.

När skogarna susa
och bäcker brusas
och vårvinden smeker din kind.
Visst skall du minnas då
sippor blå,
viol och liljekonvalj,
och trasten dig åter hälsa vill
med sin glada aftondrill.
Då kanske du stannar en kort minut
och ler åt minnen som ej plånas ut.

När skogsblommor dofta,
då skall du ofta
förnimma ett svar på din dröm.
Det var din hemlighet
som ingen vet
med ekarna viskar däron.
Och när skyarna liksom mönster strör
på himmelens mörkblå pell,
då skall du få svar på din fråga varför
du längtat till sommarens kväll.

När höstdagar grånat
och bladen gulnat
och fåglar mot södern har flytt,
då blicka stjärnor ner
och månen ler
mot en värld som i höstdräkt sig prytt.
Den blånande vikens böljor slå
mot berghällen kal och grå,
men efter snöstormar åter vi möta får
en blomstrande lockande vår.

Refräng:

Du skall aldrig glömma, du skall städs minnas,
ty vinden skall susa ditt namn,
stilla skall den viska, den skall ömt dig smeka,
och det gör den som en hälsning ifrån mig.

Elka Neslha.